

Leopar ve Kaplumbağa

Jane MEADOW

Leopar ve Kaplumbağa

Jane MEADOW

Yeşil ormanın kalbinde, sarmaşıkların halat gibi sallandığı ve papağanların ağaçlardan seslendiği yerde, Lenny adında genç bir leopar yaşardı. Altın rengi tüyleri koyu siyah beneklerle kaplıydı ve kehribar gözleri yaramazlıkla parlardı. Lenny koşmayı çok severdi. Rüzgârla yarıştırdı, nehirle yarıştırdı ve bütün gün kendi uzun benekli kuyruğuyla yarıştırdı.

Güneşli bir sabah Lenny, bir mango ağacına tutturulmuş katlanmış bir yaprak buldu. Üzerinde minik kıvrık harflerle şöyle yazıyordu: Ormanda bir hazine bekliyor! İpuçlarını adım adım takip et. Lenny'nin kuyruğu heyecanla kıpırdadı. 'Bir hazine!' diye bağırdı. 'Onu öğle yemeğinden önce bulacağım!' Küçük yeşil çantasını kaptı ve patikadan aşağı fırladı.

Yolun kenarında, tel çerçeveli gözlüklerini takmış kaplumbağa Tilda oturuyordu. Kubbeli kahverengi kabuğu cilalı bir taş gibi parlıyordu. 'Günaydın, Lenny,' dedi yavaşça. 'Nereye bu acele?' Lenny patinaj yaparcasına durdu. 'Ormanda bir hazine var!' dedi. 'Sen de gel, ama acele et!' Tilda gülümsedi ve yürümeye başladı.

Lenny ileriye fırladı, yaprakları ve tozları havaya savurdu. Uzun bir incir ağacının yanından, fokurdayan bir dereden, fil kulağına benzeyen bir kayanın yanından koştu geçti. Patileri yere neredeyse hiç değmiyordu. 'İpuçları, ipuçları, ipuçları nerede?' diye mırıldandı. Ama o kadar hızlı koşuyordu ki orman yeşil ve altın rengi bir bulanıklığa dönüştü.

Çok geride, Tilda yavaş ve düzenli adımlarla yürüyordu. Sağına soluna baktı. Yukarıya aşağıya baktı. İncir ağacının yanında, tıpkı ilki gibi katlanmış bir yaprak fark etti. 'Lenny!' diye seslendi. 'İlk ipucu burada!' Lenny nefes nefese geri koştu. Yaprığın üzerinde şu sözler yazıyordu: Suyun şarkı söylediği yerde, yuvarlak taşların altına bak.

'Deredeki yuvarlak taşların altına!' dedi Lenny. 'O dereyi bilirim!' Ve yine fırladı, benekli kuyruğu arkasından dalgalanıyordu. Derede taştan taş atladı, her yere su sıçrattı. Bir kayanın altına baktı, sonra bir başkasının, sonra bir başkasının. 'Hiçbir şey!' diye inledi. 'Burada hiçbir şey yok!'

Tilda yavaş ve sakin bir şekilde geldi. Dereye baktı ve suyun çakıl taşlarının üzerinden şarkı söyleyişini dinledi. Sonra kıyının yakınında yuvarlak taşlardan oluşan bir halka fark etti ve en büyük taşın altında küçük bir ahşap jeton vardı. 'İşte burada,' dedi yumuşakça. 'Yanından koşup geçtin, Lenny.' Lenny'nin kulakları düştü. 'Çok hızlıydım,' dedi.

Jetonun üzerine bir petek resmi oyulmuştı. 'Sıradaki ipucu balın olduğu bir yerde,' dedi Tilda. Lenny çok çabalayarak yavaş yürümeye çalıştı. Bir adım attı. Sonra bir adım daha. Ama kısa süre sonra patileri koşmak için kaşınmaya başladı. 'Biraz ileri gideceğim!' dedi ve fırlayıp gitti. Tilda başını salladı ve yürümeye devam etti.

Lenny bal ararken ormanda kořturdu. İçi boş bir kütüğün, bir sarı çiçek tarlasının ve vızıldayan arıların olduđu bir ağacın yanından geçti. Ama o kadar hızlı hareket ediyordu ki toprađa çizilmiş küçük oku görmedi. Sonunda nefes nefese durdu. 'O ipucu nerede?' diye merak etti. 'Her yere baktım!'

Tilda patikadan geldi, dikkatle adım atıyordu. Koyu kahverengi gözleri gözlüklerinin ardından sevecen ve parlak görünüyordu. Topraktaki küçük oku gördü ve gözleriyle onu takip etti. Ok, içi boş kütüğü gösteriyordu. İçeride, bir çatlağa sıkışmış ikinci bir jeton vardı. 'Yavaşça, Lenny,' dedi. 'Orman sınırlarını bakanlar için saklar.'

Lenny yanına oturdu. Kuyruğu patilerinin etrafına kıvrıldı. 'Sürekli bir şeyleri kaçırıyorum,' dedi sessizce. 'Belki hızlı olmak her zaman en iyi değildir.' Tilda başını salladı. 'Hız yarışmak için iyidir,' dedi. 'Ama sabır bulmak için iyidir.' Ona ikinci jetonu gösterdi. Üzerinde uzun, kıvrılmış bir ağaç resmi vardı.

'Kıvrılmış ağaç!' dedi Lenny. 'Tepede büyür.' Bu sefer koşmadı. Tilda'nın yanında yürüdü, her seferinde bir yavaş adım. Yapraklara baktılar. Kuşları dinlediler. Lenny küçük mavi mantarlardan oluşan bir sıra, bir tohumu yuvarlayan bir böcek ve gümüş iplik gibi parlayan bir örümcek ağı fark etti.

Kıvrılmış ağaçta Tilda alçak bir dala asılı üçüncü bir jeton gördü. Üzerinde üst üste dizilmiş üç taş resmi vardı. 'Üç taş,' dedi Lenny. 'Böyle bir yer bilirim!' Birlikte, üç pürüzsüz taşın küçük bir yığın halinde durduğu sessiz bir açıklığa yürüdüler. Ve orada, en büyük taşın altında ahşap bir kutu vardı.

Lenny titreyen patileriyle kapağı kaldırdı. İçinde parlayan nehir taşları, parlak tohumlardan bir kolye ve küçük bir kavanoz altın bal vardı. 'Hazine!' diye fısıldadı. 'Gerçek hazine!' Tilda yavaş, sıcak gülümsemesini gösterdi. 'Sen buldun,' dedi. 'Biz bulduk,' dedi Lenny. 'Birlikte.' Balı oracıkta, güneş ışığında paylaştı.

O akşam Lenny ve Tilda sıcak bir kayanın üzerine oturup güneşin ağaçların arkasına batışını izlediler. 'Bugün bir şey öğrendim,' dedi Lenny. 'Yarışmak eğlenceli, ama acele etmek en güzel anları kaçırmama neden oluyor.' Tilda gözlüklerini düzeltti ve başını salladı. 'Sabır da kendi başına bir hazinedir,' dedi. Ve Lenny buna katıldı.

O günden sonra Lenny hâlâ ormanda yarışmayı çok seviyordu. Ama bazen Tilda'nın yanında yavaşça yürürdü, adım adım, her şeye bakarak. Ormanın, acele etmeyenler için harika sürprizlerle dolu olduğunu öğrendi. Ve ne zaman özel bir şey bulsa, onu her zaman sabırlı arkadaşıyla paylaşırdı. Son.